

Dnevnik izdacije

30. 3. 2020.

Imam osjećaj kao da napokon imam nekog kome se mogu izjadati, kao da imam prijatelja kojem sve mogu reći i kao da mogu nekome prepričati svoje osjećaje i svoja razmišljanja. Mislim da profesorica iz hrvatskog nije mogla odabrati bolji zadatak. Ne znam kada ću te prestati pisati, možda za nekih mjesec dana, možda za dva, sve ovisi o ovoj situaciji koja nas je snašla. Svi već znate da je sada „korona time“. Zbog nje ne možemo ići u škole, mala djeca u vrtiće, ne možemo u trgovačke centre, ma ne možemo VAN! Jako je teška situacija. No, da živimo prije sto godina, ne bismo imali ni interneta ni mobitela i bilo bi puno teže ostati u stanu i ne izlaziti. Ali ja živim u nadi da će se ovo sve brzo završiti i da ćemo se vratiti u škole. Danas je dva tjedna kako ne idemo u škole. Ne znam koliko će ovakvih tjedana još biti, ali nadam se ne puno. Od danas pa na dalje često se družimo. Zbogom, do idućeg puta 😊.

31. 3. 2020.

Da počinjem sa: „*Dragi moj dnevniče!*“ kao prije dvije godine kad sam pisala svoj dnevnik ili da počnem od nekog citata? Još ću odlučiti! Uglavnom, došla sam da ti se javim. Kasna je večer, malo prije sam jela pahuljice 😊. Malo sam razmišljala - što će se još događati, koliko će biti zaraženih. Trenutno je 867 zaraženih u Hrvatskoj. To je puno ljudi. Samo Bog zna koliko će još novoizaraženih biti. Moji dani u karanteni su poprilično dosadni. Imam dosta škole, moramo s školom izdržati do 19.6., a to je jako daleko - dva i pol mjeseca. Da je bar manje.! Ali razmišljam pozitivno. U ovoj školi još uvijek nema ispita i ispitivanja. Ako Bog da, vratit ćemo se u pravu školu i to ćemo tamo pisati. Nadam se 😊.

1. 4. 2020.

„Dan bez smijeha je najlošije proveden dan!“

Danas je Prvi april. Ne znam koga da zezam , osim malene sestre koja ima šest godina i što god da joj kažem povjeruje. Ipak sam odlučila neke malo zezati. I uz svu situaciju 1. april je samo jednom godišnje! Prvo sam zezala svoju prijateljicu iz razreda Anastasiju da sam slomila nogu - povjerovala mi je, onda sam zezala svoju najbolju prijateljicu Anu da se više ne želim družiti s njom - povjerovala je i na kraju sam zezala Emu i Iru da smo imali ispit iz Engleskog koji neće ići u rubriku, ali ocjena ide u bilješku - i one su povjerovale. Od obitelji sam zezala sestre , mamu i tatu ali to su one fore, npr. **Buba ti je na glavi ili Imaš fleku na majici.** Lijep je bio 1. April, ali znali smo da sreća neće dugo potrajati jer je korona među nama.

2 4. 2020.

„ Onaj tko zna čekati , vrijeme otvara vrata! ”

Četvrtak! Lijep dan, ali šteta što ne mogu van. Malo ću se danas osvrnuti na školu i domaće zadaće. Ima dosta toga, ali naviknut ćemo se. Bilo bi lakše da smo u školi. Možda mi se samo pričinjava? Ali da, tako je. Ne znam zašto, ali najteži su mi ovi lagani predmeti. Likovni i Tehnički. Likovni mi mama može nacrtati, ali ja to ne želim. Želim sama. Ali Tehnički mi je u ovoj karanteni dosta teži nego u školi. Ne znam zašto. Iz Hrvatskog učimo aorist. Upravo sam završila s prepisivanjem lekcije. Pokušavam održati tempo kao u školi, ali mi se cijela škola rastegne na cijeli dan. Npr. Učimo novo gradivo iz Matematike i ja se dosta zadržim na njoj da bih shvatila kako se radi zadatak i da bi joj poslala zadaću. Ali dobro , možda s vremenom odradim cijelu školu od 8 do 14 . Do sada mi je radno vrijeme bilo od 8 do 18.

3. 4. 2020.

„ Najbolji lijek za sve probleme je strpljenje. ”

Ne znam čini li mi se ili ja stvarno na neuobičajen način vodim ovaj dnevnik. Ne znam kako moji prijatelji iz razreda vode svoj, ali moj

je pomalo čudan. Ne znam hoće li se profesorici svidjeti. Nadam se da ću joj ga predati u školi.

Pišem svoje osjećaje , i svoja razmišljanja. Nadam se da ću, kad ga budem čitala za par mjeseci ili godina, moći osjetiti ove iste osjećaje koje imam sada. Moja je mama jučer krenula raditi. Bila je tri godine kod kuće - na roditeljskom dopustu. Iskreno, teško mi je to palo, ali trgovina radi do 17 i nadam se da će tako i ostati do kraja epidemije. Jedva čekam da ona završi 😊.

6. 4. 2020.

„Nada umire posljednja.“

Ipak nisam pisala vikendom. Nije bilo ništa posebno. Dosada je ubijala. Danas je ponedjeljak . Divan dan, sunčan dan! U karanteni najviše razmišljam o potraćenom vremenu s ljudima s kojima svaki put, kad bi se vidjeli, zurila bih u mobitel. Ali ovo nam je svima lekcija. Živim u nadi da će, ako i ne budemo išli u školu ove školske godine, moje ljeto biti predivno i da ću moći ići na put. Svi moji prijatelji mi jako nedostaju. Čak i oni koji mi nekad znaju dići tlak. Ova situacija je baš grozna. Idem riješiti domaću zadaću i napisati profesorici Sanji da dnevnik uredno pišem već neko vrijeme.

8. 4. 2020.

„ Ah ta, ta, korona ! ”

Jučer ništa nisam zapisivala. Imala sam puno školskih obaveza, ali mislim da i ne moram neke nebitne detalje zapisivati. Po meni dnevnik treba biti pun osjećaja, a ne samo probudila sam se, igrala sam se itd. Jako je bitno izraziti osjećaje i razmišljanja u jedan dnevnik. Nadam se da ću često zapisivati u ovaj moj maleni Word dnevnik, no isto tako sam sigurna da neću svaki dan zapisivati gluposti. Bolje da mi je dnevnik sažet i uredan, a pun osjećaja nego neuredan i pun nebitnih informacija. Danas je ukupno 1343 zaraženih korona virusom.

Svakim danom je stanje sve gore i gore.

10. 4. 2020.

„ Imaj strpljenja. Sve stvari su uvijek teške prije nego što postanu lake' "

Petak! Kraj još jednog radnog tjedna. Ništa se posebno nije dogodilo, uvijek isto. No, moramo biti strpljivi. Mi smo jači od korone.

#Ostanidoma

Razmišljam kako mi je prije godinu dana sve bilo lijepo. Gledam stare slik , podsjećam se! Sjećanja su tako divna. No 2019. nije bila najljepša godina, ali je sigurno bolja od 2020. , iako je tek četvrti mjesec . Svi se nadamo da će ovo stanje brzo proći. Ne razumijem ljude koji ne poštuju pravila. Malo je takvih, ali svejedno. Shvatite: MORATE OSTATI DOMA. Na Rtl Kockici se vrti neka pjesmica o koroni – dječja pjesmica. Naučila sam je sa sestrama, a sad mi je ušla u uho i nikako da izađe 😊.

13. 3. 2020.

„ Dosta je, ja mislim da je dosta!' "

Ne razumijem Talijane. Jadni ljudi. Mi smo u karanteni mjesec dana, meni je svega preko glave, ne mogu više!

Želim biti vani! Družiti se s ljudima! A oni mene zatvorili u kuću. U jednom od najljepših perioda godine kad ptice pjevaju i cvijeće cvate, ja sam u kući. Prošle godine sam u ovo doba stalno bila vani s prijateljima i bilo je divno. Sad ne smijem van. Nadam se da će karantena proći do najkasnije 6. mjeseca jer je ovo neizdrživo! Nadam se barem lijepo ljetu kad je već proljeće loše.

14. 4. 2020.

„ Nedostaje nam 2019. godinica? ' "

Do ovoga smo došli!! Pisat ćemo ispite od kuće. Ne razumijem. Nije mi jasno. Kako bi to trebalo izgledati? Nadam se, pošteno. Do jučer sam mislila da više nema ispita, ali naravno, kakva bi to karantena bila da nema učenja! Mislim, nemam ništa protiv, čak mi je malo i drago. To je današnja vijest dana! Super!

17.4.2020.

Više nisam izdržala u kući i otišla sam baciti smeće! Jeej!
Čisto da vas uputim u situaciju - ukupno je 1814 zaraženih u RH. Velika brojka. Zašto nam se ovo sve događa - pitam se. Ne znam ni sama, ali da smo bili bolje osobe možda se ovo ne bi događalo. Možda je ovo Božja kazna. Ne znam, svašta mi pada na pamet. Najveće je pitanje, a ujedno i najveća misterija kada će se sve ovo završiti. Nadajmo se ubrzo. Idem sada rješavati Povijest, velika je lekcija 😊.

20. 4. 2020.

Sretna sam jer je mojim najboljim prijateljicama iz razreda Emi i Iri danas rođendan. Napisala sam im veliku čestitku, ali mi jako nedostaju jer sam ih trebala na rođendan zagrliti. Planirale smo puno toga. No, tužna sam jer je danas trebalo biti natjecanje iz Vjeronauka za koje sam se spremala čitavu školsku godinu, tj. od 9. do 3. mjeseca. Školsko sam bila obavila, danas je trebalo biti državno, ali sigurna sam da bi na njemu prošla jer jako volim Vjeronauk. To je to za danas, bok!

21.4.2020.

Jako se bojim! Za 15 minuta pišem ispit iz Matematike. Sretno mi!

Par sati nakon...

Ispit je dobro prošao, dobro sam ga napisala, nije bilo teško. Ali jako sam umorna. Jako mi je dosadno. Ne znam kako da to predočim, ali jako mi je dosadno! Jedva čekam 24. 4. 2020. Saznat ćete što je toga dana ubrzo!

24. 4. 2020.

Danas je prvi dan Ramazana! Ako ne znate što je to, ja ću vam sada reći. Ja sam po vjeroispovijesti muslimanka. Slavim Bajram. No, mjesec prije Bajrama je Ramazan. Postimo, ali ne kao kršćani. Mi se navečer najedemo, imamo, ne znam ni ja, rok do 3 sata ujutro i onda čitav dan ništa ne jedemo niti pijemo . Oko 20 h navečer jedemo. Ramazan je svake godine deset dana ranije. Jako sam sretna jer svi znaju kako ja malo jedem.

4. 5. 2020.

Ponedjeljak. Meni se tako ne da ustajati. Dobila sam opasku iz Tehničkog da nisam riješila zadatak. To me navelo na razmišljanje. To razmišljanje me dovelo do zaključka da su nam profesori u početku davali manje zadaće. Ako sam dobro shvatila – sad će nam davati sve više i više zadaća jer je za mjesec i pol kraj škole. A ja sam baš sad izgubila volju za učenjem. Nadam se da neću pokvariti svoje ocjene.

15. 5. 2020.

Napokon petak! Još mjesec dana do kraja. Zadnjih sam dana dosta mrzovoljna i nemam puno ideja. Razmišljala sam kako je prije bilo lijepo. Sad možemo ići van i polako se završava karantena, ali ja nemam volje za viđanje s ljudima. Danas ću vidjeti jednog svog prijatelja, ali on nije iz naše škole. Od prijatelja iz škole jedino sam vidjela Anastasiju. Jako sam bila sretna! Nekada odem i do trgovine, ali trenutno imam volje za spavanje. Super!

19. 5. 2020.

Moram nešto podijeliti s dnevnikom. Dosta sam razmišljala i shvatila da ova korona uopće nije utjecala na ljude, nisu se puno promijenili. I dalje su bahati. Ali mene je nešto naučila. Znaj tko je uvijek uz tebe. Neke osobe mi se nisu javile od 13. 3. Ma baš su pravi prijatelji!

21. 5. 2020.

Upravo sam završila ispit iz Hrvatskog. Nije bio težak. Zanima me kada će reći da joj predamo tebe, tj. dnevnik. Nadam se da ti uživaš u mojim razmišljanjima. Jer ja bih uživala!

24. 5. 2020.

Ovo je nedjelja! Danas je Bajram! Hvala svim mojim prijateljima koji su mi čestitali. Probudila sam se u 4 h. Prodavala sam ruže oko pet sati. Vratila sam se kući i jela do mile volje. Poslije sam išla kod strica. Jela sam janjetinu, mmm, fino! Onda mi je došla Anastasija u goste, ona je predobra osoba i predobra prijateljica. Sada ležim jer je danas bio naporan dan! Ah, blagdani, uvijek su najbolji !

1.6.2020

Na koju je foru već pola godine prošlo? Ne razumijem 😊.

Radim Informatiku. Rok je sutra, he, he. U zadnje vrijeme često slušam pjesme, to me smiruje. Još 19 dana do kraja školske. Brzo je došlo. Kraj je pandemije! Jako sam sretna! U BiH su otvorili granice! Ma danas je lijep dan!

2 6. 2020.

Ovo je rastanak. Bilo mi je lijepo pisati te dva mjeseca. Bila sam i sretna i tužna. Ovo sada ide mojoj profesorici kao zadaćnica. Pandemija je zapravo gotova, još je malo zaraženih. Ovo ću iskustvo pamtiti zauvijek. Nisam mislila da će tako dugo trajati. Ipak se ne vraćamo u školske klupe do devetog mjeseca. Nadam se da ćemo barem diplomu dobiti u školi jer bih voljela vidjeti profesore. Mislím da je lijepo ljeto ispred nas, a korona je iza nas. Ovo je nezaboravno iskustvo i ponosna sam jer smo sve nedaće prebrodili . Zbogom , uživala sam pišući!